

"זנות זה לא מקצוע, אפשר לצאת מזה"

בשולי הקהילה העליזה, בצמתים חשוכים ובגינות ציבוריות, הם מסתובבים: בני נוער שמתגלגלים לעולם הזנות. פרויקט "ערים בלילה" של עמותת "עלם" מושיט יד לנערים הללו ומחלץ אותם מהרחוב. "תרימו טלפון, נדבר על הכל בלי להתחייב על כלום", אומרת רעות גיא, מנהלת בעמותה

רויטל גל | mako | פורסם 06/11/11 22:27

אתם יכולים לצאת מהמצב אליו נקלעתם (צילום אילוסטרציה) צילום: istockphoto

"זנות היא לא עיסוק", אומרת רעות גיא (34), מנהלת בעמותת 'עלם', שעובדת כבר למעלה מעשור עם נוער להט"ב ונוער בזנות: "זנות זה לא מקצוע של אף אחד, בטח לא של בני נוער", ממשיכה רעות.

אנשי "עלם" פוגשים מדי שנה למעלה ממאה בני נוער מהקהילה הגאה, המעורבים בזנות. זאת במסגרת פרויקט "ערים בלילה" הפועל משנת 2001 בשיתוף הקרן לילדים בסיכון של משרד הרווחה.

לא רק תמורת כסף: מוכרים את הגוף תמורת ג'ינס

בישראל ישנם אלפי בני נוער שעוסקים בזנות, אך מאחר שרבים מהם אינם מזהים את עצמם כמי שמעורבים בזנות, הם אינם פונים לעזרה. בארץ אין מחקרים סטטיסטיים בנושא, אך מנתוני "עלם" מתברר שבקהילת הלהט"ב רוב הזנות הם נערים וטרנסקסואליות, לעומת מעט נשים סיסג'נדריות (כל מי שאינם טרנסג'נדרים).

רבים מבני הנוער בגילאי 12-18 שעוסקים בזנות הם בעלי רקע של התעללות פיזית, מינית או רגשית, מה שמביא אותם לחוויה קיומית של דחייה. רבים מהם מסתובבים בעולם בהרגשה שאין באמת מי שיאהב אותם כמו שהם, ללא תמורה.

הזנות בקהילה אינה שונה מכל זנות אחרת; הלקוחות, הבושה, ההסתרה, ההתמודדות עם תופעות הלואי של הזנות וגם הטולרנטיות של החברה כלפי התופעה, זהים.

אם אכן יש הבדל, הוא מתבטא בעובדה שקהילת הלהט"ב היא לפעמים סגורה יותר, דבר המקשה על דיווחים והוצאת האמת החוצה: "זה קצת כמו להוציא את הכביסה המלוכלכת החוצה, בזמן שהקהילה מנסה לקדם את הנראות החיובית והנורמטיבית שלה, וניצול מיני מסחרי של קטינים וקטינות לא מצטלם כל כך טוב", אומרת רעות.

"דבר נוסף: צרכני הזנות הם לפעמים אנשים שאני פוגשת בזירות אחרות בקהילה. כבר קרה שהגיע בחור

צעיר ורצה להתנדב ב'בית דהור' (בית זמני לנוער להט"ב במצוקה- ע.ר.), ואחת הנערות שגם הייתה בזנות הזהירה אותי מפניו כי הוא היה פעם לקוח, ומדובר באדם מוכר שפעיל שנים עם בני נוער".

בני נוער מקהילת הלהט"ב לא פעם תופסים את אקט הזנות כחלק מניסיון מיני לגיטימי בגיבוש זהות מינית להט"בית.

במונחים מקצועיים, קיים "הגורם המדיח", גורם שמכניס את הזנות בפעם הראשונה לסל האופציות

של אותו נער או נערה: לפעמים חבר או חברה שכבר נמצאים שם, לפעמים גבר מבוגר שנער צ'וטט איתו או הכיר באינטרנט, ומשם הדרך לזנות היא הרבה יותר מהירה וקצרה.

"נערה שהכרתי הלכה לחפש עבודה בגיל 16, ולאחר שכמה בעלי עסקים בעיר דחו אותה, נמצא בעל קיוסק שהסכים להעסיק אותה, אבל תמורת זה היא הייתה צריכה לבצע בו מין אוראלי. זו הייתה הפעם הראשונה שהיא הבינה שתמורת מין היא יכולה להשיג דברים ולהתקדם בחיים", מספרת רעות, ומוסיפה כי חשוב גם להבין שזנות היא אקט מיני תמורת משהו ולא בהכרח כסף. "יכול להיות תמורת ג'ינס, כניסה למועדון ולפעמים גם קורת גג ללילה, אפילו קשר, חום, אהבה והתנסות מינית".

בדידות, אשמה ובושה: חלק מההתמודדות

בניגוד לסטריאוטיפ שיש לנו בראש על אישה בזנות, [נוער בזנות](#) נראה הרבה פעמים טוב, מטופח, מושקע, ולעיתים זה נראה כאילו הם מנהלים חיים כפולים: הולכים לבית ספר, מתפקדים, נראים טוב, אבל גם מחזיקים שני פלאפונים, כאשר אחד מהם לא מפסיק לצלצל, כי הזנות היא חלק בלתי נפרד מחייהם.

בדרך כלל, בשלב מסוים מתחילים בני הנוער להתדרדר והם עלולים לנשור מבית הספר. לאט-לאט העולם בחוץ מתחיל להצטמצם והם מתנתקים מהעולם המוכר. עם השנים הם חשופים יותר לאלימות קשה, לתקיפות מיניות ולאונס, ולא פעם אף מתחילים בצריכת אלכוהול וסמים כדי לשרוד את הזנות. להבדיל ממה שנהוג לחשוב, הזנות לא נועדה לממן את הסמים, אלא הסמים נועדו בשביל הזנות, מאחר ויותר קל לבצע את האקט תחת השפעת סמים.

חשוב לזכור כי צרכני הזנות הם לא בהכרח אנשים רעים או בלתי נורמטיביים. "הלקוחות הם בעיקר גברים, מכל קשת המעמדות הסוציו אקונומיות והנטייות המיניות; מהומואים ועד סטרייטים, נשואים או רווקים", אומרת רעות וממשיכה: "לצערי, התוודעתי גם לנשים שהן צרכניות מין, אולם באחוזים קטנים יותר".

הבושה וההסתרה הם זהים

העיסוק בזנות הוא לא הישג שמתגאים בו או מדברים עליו, מכאן שיש בדידות רבה ולא פעם תחושה של אשמה ובושה: "זה אומר להתמודד כל הזמן עם המסר הכפול של נידוי חברתי מחד", מסבירה רעות, "ועם הידיעה מנגד שהחברה שמוקיעה אותי היא גם זו שצורכת את הזנות. לכן, במישור החברתי, המוטל על כולנו, צריך לשנות את היחס וההבנה כלפי תופעת הזנות, להטיל את האשמה על צרכני הזנות ולא לספר לעצמנו סיפורים שיש מי שבוחר בזנות מתוך סל אופציות של כל-טוב המונח לפניו".

כמובן שחלק מהפתרון טמון במשאבים, ויש צורך להגדיל את רצף המענים שיש כיום לטיפול ותמיכה חברתית בנוער להט"בי.

רעות מבקשת להוסיף לסיום פניה קטנה [לנוער שעוסק בזנות](#): "הדבר שאני הכי רוצה להגיד להם, זה שאם הם נמצאים איפשהו על הרצף של הזנות, זה כנראה אומר עליהם שהם בעיקר חזקים מאוד. כדי לשרוד את הזנות צריך הרבה מאוד כוחות. הייתי רוצה שידעו שאנחנו יכולים יחד לנתב את הכוח הזה למקומות אחרים. הייתי רוצה להגיד להם שירימו טלפון, שנשב לקפה ונדבר על הכל בלי להתחייב על כלום".

קו הסיוע של עמותת עלם: 054-9773666